

ACTUACIONS A FER AMB NENS AMB SÍMPTOMES DE DISFÈMIA

-Aprendre a deixar de reaccionar davant la quequesa. (Evitar dir coses com: “respira a fons”, “agafat temps”,...). És dir, no mostrar interès.

-Animar-lo a parlar tant com li sigui possible, especialment en les situacions que no li causen tensió.

-Ser molt pacient mentre ell està parlant. No interrompre'l, perquè sàpiga que disposa del temps que precisí i que no s'afanyi al pronunciar les paraules.

-Quan més parlin nen i adult (pares), més important es sentirà ell. Això li donarà confiança en ell mateix, especialment ara que no se'l corregeix ni interromp.

-Evitar-li situacions que li causin tensió (Ex. si ell considera especialment enutjós parlar davant d'un grup de gent, no forçar-lo a parlar en aquesta situació.)

-Evitar-li altres situacions no relacionades amb la parla que també puguin causar-li tensió.(Ex. dormir a les fosques). Es tracta de no cometre'l a cap tensió innecessària.

-Animar-lo a lluir-se en les coses per les que ja té aptituds. Donar-li l'oportunitat de progressar en aquestes coses per demostrar-li que potser molt apte en altres aspectes a part del llenguatge. Es tracta d'augmentar la seva confiança de totes totes.

-Sí s'arribes a una situació greu de quequesa i el nen manifestés que “no pot parlar”, distreure la seva atenció proposant-li alguna situació en la que es manifesti normalment amb fluïdesa.

És normal que en nens menors de 5 anys apareixi en algun moment dubtes al parlar i ho facin amb tensió.

Si en aquestes condicions els adults tracten de corregir-lo estan propiciant que el nen es faci conscient de que parla “malament” i que intenti evitar-ho. Això li produirà tensió i empitjorarà més la seva quequesa. Si això es manté és probable que s'estableixi aquesta quequesa i que avanci al llarg del temps.

GUIÓ D'OBSERVACIÓ DELS SÍMPTOMES QUE PODEN APAREIXER EN LA QUEQUESA.

1.-Conducta verbal

- Repeticions tenses dels sons.
- Prolongacions tenses dels sons.
- Bloqueig complet amb veu.
- Parlar aspirant.

2.-Conducta motriu

- Tensió muscular.
- Tics.
- Alteracions fonorespiratòries.
- Espasmes.

3.-Fenòmens lingüístics

- Sinònims.
- “Muletillas”
- Talls en la sintaxi.
- Sembla que freni la parla per no posar en evidència el caqueix.

Observar també:

- El ritme de la parla (si parla molt ràpid, si hi ha pauses...)
- L'entonació (si és monòtona)
- La latència (el temps que passa en emetre un so a partir d'un estímul)

4.-Freqüència

-Hi ha moments, aconteixements, dies,... en que apareix més freqüentment?

5.-Observació en diferents situacions

- Joc lliure.
- A l'iniciar interaccions verbals amb:
 - el mestre.
 - companys de classe.
 - qualsevol altre persona de l'escola.
- Quan se li demana resposta:
 - davant grup
 - en situació individual
- Quan canta.